

Schilderij Vrijheid.

Wat vrijheid is ervaar je ten diepste als je onvrij bent geweest.

Dit is het uitgangspunt bij de verbeelding van “vrijheid” in het schilderij.

We zien daarom twee gedeelten.

Het eerste deel omvat de voorgrond: het symboliseert het onvrij zijn.

Dit deel wordt afgesloten door een muur met prikkeldraad. Het benadrukt het gevangen zitten in de situatie van onderdrukking.

Er is geweld (kraters in de weg; kogelgaten in de muur; munitie en vuur).

Er is verwoesting (de puinhoop aan de linkerzijde van de weg).

Er is onderdrukking (plakkaten met bevelen, verboden voor Joden; oproep om zich te melden voor dwangarbeid).

Het recht van de sterkste heerst.

Het tweede deel toont de vrijheid.

Dit

is mogelijk doordat in de muur een opening is ontstaan. Een stalen traliehek dat eens onderdeel was van de afsluiting, staat wijd open en is de toegang tot de vrijheid geworden.

De weg vol kraters is voorbij de opening een begaanbare weg geworden.

Dit symboliseert het leven van de mensen: zwaar bij onvrijheid maar bij vrijheid openen zich mogelijkheden en gaat alles lichter.

Zelfs zo licht dat je, zoals de jonge vrouw, een gat in de lucht springt.

Het leven krijgt weer kleur (de bloemen) en er kan feest worden gevierd (vlag aan de toren) en dat alles onder een hemel zonder dreigende wolken.

In de lucht zien we een vredesduif met olijftak. De duif betekent behalve vrede ook bevrijding. Het bijbelverhaal over Noach vertelt dat aan het eind van de zondvloed een losgelaten duif met olijftak terugkeerde als teken dat de aarde weer bewoonbaar was. De mensen en dieren in de ark mochten naar buiten, de vrijheid tegemoet.

Maart 2020. Jan Riepma